

JAK SE ZBAVIT "ZÁ•VAA½Ä•"

StÄ™eda, 12 zÄ™Ä™Ä™- 2007

Já vím, zní to hloupě, Ä™íkat o někom, Ä™e je závaží. Ale někdy je to pocit ješhá horší, než co jiného. Mám pocit, v podstatě si na něj nemá moc stáovat. Vzhledově, vřkově a téma vřím je na první pohled ke mně pasoval. Bohužel, uř pár měsíců má náš vztah přímí dusí. Ale plácám se stále v zářovaném kruhu.

Známe se uř Ä™tvrtý rok, z toho dva a př roku spolu bydlíme. Je to vlastně uř takové pelichající manželství.

Přítel je solidní, nechová se nijak špatně, ale přestávám vř němu mít vřchny ty hezké city, co jsem měla dřív. Naopak má zářná Ä™ím dál tím víc vřcí na něm vadit. Jsou to vřchno prkotiny, ale je jich plno. Vadí jeho projev, plno vřcí, které mi předtím nevadily. Máme na plno vřcí odlišné názory, máme odlišné plány, zájmy. Uvědomuju si to, snažím se zachovat si Ä™istou hlavu, ale souřasň si Ä™íkám, Ä™e tahle únava ze vztahu přeci to, co bych chtěla od své budoucnosti. JenÄ™e - já vím, Ä™e má velmi miluje, dává mi to stále najevo, tedy spíš má o tom hodně Ä™asto ubezpečuje. Ale mám stále víc a víc pocit nějakého uzamčeného prostoru... Nevím, jestli se vyjadřuju dobře, ale Ä™ím dál tím víc se musím hlídat, abych nevyjela pro každou hloupost. Abych mu nepřítel "Prosím tě, jak tohle děláš, nedělej tohle, nedávej tamto semhle..." Přítel vím, Ä™e je opravdu hodný, Ä™e ho naši mají rádi, Ä™e jeho rodiče zase má, Ä™e vřchni uř vlastně jen Ä™ekají, ař "přídáme papír o uzavřeném manželství". Vypadá to, Ä™e se Ä™eká, Ä™e letošní Vánoce a Silvestra uř budeme slavit jako manželé. A já se to štrně bojím, takhle Ä™ít uř nechci, ale souřasň se ješhá víc bojím vřchnem ublížit. Myslíte si normální? Vřšinou tu každým je nešastný ze svého vztahu, já bych měla být spokojená, ale vřbec nejsem. Poradíte mi? Díky, Yvona